

Jelle van Soest
voor Muziektheater Zuid

Vrienden met het **Monster**

Dit script is van:

Inhoud

Rolverdeling.....	3
Scène 1: De opdracht.....	6
♪ - 1 -Gi-ga-groen:	6
Scène 2: Pestkoppen	13
♪ - 2 - Actiemuziekje.....	19
Scène 3: Curar	22
♪ - 3 -Gruwelijk eng.....	22
♪ - 4 -Magisch muziekje.....	31
Scène 4: De Scouting.....	36
♪ - 5 - Straks ben ik groot	40
Scène 5: Het boek.....	43
Scène 6: Wraak.....	51
Scène 7: Dagboeken	55
♪ - 6 - Vakantie in het bos	57
PAUZE	61
Scène 8: Slecht nieuws.....	62
♪ - 7 - Is dit wat ik wil	66
Scène 9: Het ziekenhuis.	68
Scène 10: Terug naar het bos	78
♪ - 8 - Move on	80
♪ - 9 -Magisch muziekje.....	88
Scène 11: De hulptroepen.....	93
Scene 12: Oude vriendschap	100
Scène 13: Vrienden	105
♪ - 10 -Magisch muziekje	113
♪ - 11 - Vrienden met een monster	115

Rolverdeling

Curar - Jana

Dit magische wezentje is geheimzinnig, niet veel is bekend over Curar. Alleen dat het spreekt in een vreemde taal en mensen kan genezen.

Sandra - Lana

Een hele stoere meid dat graag voor andere zorgt en ze graag helpt. Hierdoor vergeet ze weleens voor zichzelf te zorgen.

Kimmy - Ilva

Een typische nerd, ze weet heel veel en wilt dat graag laten blijken. Niet om op te schepen, ze vindt het gewoon leuk om te doen.

Mike - Julian

Deze jonge doet alsof die heel stoer is maar eigenlijk is die voor alles bang. Maar zolang niemand dat doorheeft maakt het niks uit.

Liesbeth - Bente

Een typisch prinsesje, ze heeft een hekel aan alles wat vies is en geniet heel erg van het goede leven.

Lina - Stella

Een beetje Gothic/emo typetje, ze geniet heel erg van alles wat apart en bijzonder is.

Petra - Lyah

Het kleine zusje van Sandra, ze wil heel graag meedoen met de grote kinderen.

Chloé - Elicia

Beetje een pestkop. Ze doet heel gemeen omdat dat is wat ze gewend is van thuis. Want thuis gaat het niet heel goed.

Scout Mirte - June

Mirte en Floor zijn twee handen op één buik samen hebben ze het doel om de scouts van de wereld te worden.

Scout Floor - Jolie

Mirte en Floor zijn twee handen op één buik. Samen hebben ze het doel om dé scouts van de wereld te worden.

Dokter Snor - Stijn

Een hele lieve dokter die graag anderen helpt. Vroeger heeft hij ook Curar gekend toen hij nog jong was. Hij heeft hem des tijds in de schuur verstopt van een gemene boer.

Zuster Alice - Merijn

Deze zuster probeert het heel goed te doen maar het lukt elke keer net niet. Dat houdt haar niet tegen om alles beter te weten.

Zuster Anna - Sverre

Een hele gemene zuster die wilt dat alles gewoon werkt zoals het hoort.

Bezoeker 1 - Fien

Bezoeker 2 - Anakin

Bezoeker 3 - Sourì

Juf José - Volwassene

Pestkoppen: - OnStage / Volwassenen

Scène 1: De opdracht

Juf José komt op met een clipboard. Ze schraapt haar keel voordat ze begint met voorlezen.

JUF JOSÉ:

Uhm welkom groep 7 in het bos. Ik ga jullie nu in groepjes verdelen en daarna kunnen jullie op stap met de opdracht. Zorg dat jullie om 2 uur weer hier terug zijn. Dus niet ver wandelen...

De muziek van Gi-ga-groen start. Terwijl Juf José nog aan het praten is. Ze wordt gestoord door de muziek.

♪ - 1 -Gi-ga-groen:

Nana nana na na nana
Gi-ga-gi-ga-groen
Nana nana na na nana

Als je je verveelt
En de iPad is weer zoek
Trek je laarzen aan
En je vieze ouwe broek
Ook al regent het
pijpenstelen
Je kunt altijd buiten spelen
Het avontuur ligt bij jou om
de hoek

Lekker springen in de
plassen
Uren lezen in de zon
Zet een tent op in de tuin
Of op je balkon

Gi-ga-groen, gi-ga-groen
Kom mee naar buiten
Er is genoeg te doen
Kijk om je heen
We kunnen takken sjouwen
Hutten bouwen
Slootje springen

Keihard zingen
Dromen met een grasspriet
in je mond
Van die bank af met je kont

Nana nana na na nana
Gi-ga-gi-ga-groen
Nana nana na na nana

Timmer zelf een boomhut
Met een vogelhuis erbij
Kweek je eigen tuintje
En maak de vlinders blij
Op expeditie in het bos
Zoek de sporen van een vos
Doe een radslag bij de
koeien in de wei

Rode wangen, wilde haren
En in mijn broek een gat
Ik blijf buiten
Ook al zijn mijn sokken nat

Gi-ga-groen, gi-ga-groen
Kom mee naar buiten
Er is genoeg te doen
Kijk om je heen
We kunnen takken sjouwen
Hutten bouwen

Slootje springen
Keihard zingen
Dromen met een grasspriet
in je mond
Van die bank af met je kont

Nana nana na na nana
Gi-ga-gi-ga-groen
Nana nana na na nana
Gi-ga-gi-ga-groen

Kijk om je heen, er is
genoeg te doen
Spelen met z'n allen in het
gi-ga-groen
Wind in je haren, ja, dat
staat je goed
Het is gi-ga-gi-ga-gi-ga-
groen

Kijk om je heen, er is
genoeg te doen
Spelen met z'n allen in het
gi-ga-groen
Wind in je haren, ja, dat
staat je goed
Het is gi-ga-gi-ga-gi-ga-
groen

Gi-ga-groen, gi-ga-groen
Kom mee naar buiten
Er is genoeg te doen
Kijk om je heen
We kunnen takken sjouwen
Hutten bouwen
Slootje springen
Keihard zingen
Dromen met een grasspriet
in je mond
Van die bank af met je kont

Nana nana na na nana
Gi-ga-gi-ga-groen
Nana nana na na nana
Gi-ga-gi-ga-groen

Nana nana na na nana
Gi-ga-gi-ga-groen
Nana nana na na nana
Het is gi-ga-gi-ga-gi-ga-gi-
ga-groen

Tijdens het nummer komen de kinderen opgerend wanneer het zingen begint. Juf José loopt er een beetje gestrest tussendoor. Aan het einde van het nummer rennen alle kinderen weer af.

JUF JOSÉ:

Juistern, nu we dat hebben gehad, ga ik de groepjes verdelen en jullie op pad sturen. Het eerste groepje is: Sandra, Kimmy, Mike, Lina, Chloé en Liesbeth. Nou, hier is jullie opdracht. Blijf met je groepje bij elkaar hé?!

Wanneer hun naam wordt genoemd, komt het kind op. En gaat in het spotlicht staan. Kimmy grist met een iets te blij gezicht het papiertje uit de handen van Juf José. Begint het

meteen door te lezen. Liesbeth kijkt in een spiegeltje haar make-up bij te werken.

SANDRA:

Maar natuurlijk Juf! Komt goed.

CHLOÉ:

Juf! Moet ik echt met deze kneuzen in een groepje?

LIESBETH:

Pardon?

MIKE:

Hoor wie het zegt!

CHLOÉ:

Wat bedoel je daarmee?

MIKE: (loopt stoer op Chloé af.)

Alleen maar dat jij de grootste kneus van de klas bent. Ja toch?

Chloé stapt naar voor en doet haar handen een beetje uit elkaar. Mike deinst terug. Juf loopt via de achtergrond af.

MIKE:

Ik struikelde, niks meer dan dat! Ik deinsde echt niet terug hoor als je dat soms dacht!

LINA:

Ik zag het, die wortel ging omhoog toen jij er overheen liep.

De rest moet een beetje lachen.

SANDRA:

Nou genoeg gespeeld, Kimmy jou kennende heb je dat blaadje van voor tot achter doorgelezen. Klopt dat?

KIMMY:

Correct, het is een ontdekkingsopdracht. Waarbij het doel is om innovatie bij ons te ontwikkelen. Volgens Maslow zijn we daar eigenlijk een jaar te laat mee en zouden we dat in groep 6 al moeten hebben ontwikkeld. Dus ik denk dat Juf José dit aan ons geeft om samenwerking te verbeteren en kennis te laten maken met de natuur.

CHLOÉ:

Jaja, we vroegen wat de opdracht was, niet om een Wikipedia pagina!

Chloé loopt boos langs Kimmy en graait het briefje uit haar handen en gaat midden op het podium staan. De rest gaat om haar heen staan om mee te kijken. Behalve Liesbeth.

CHLOÉ:

Eerste opdracht: Zoek een eikenboom en pak een eikel met en zonder dopje.

SANDRA:

Oké, dat is niet heel moeilijk. Kom, we gaan die kant op!

Iedereen gaat af behalve Liesbeth, die heeft niet door dat de rest al af is. Dan komen Sandra en Lina weer op. Ze kijken even elkaar aan en halen dan hun schouders op. Lina loopt naar Liesbeth en tikt haar op de schouder.

LIESBETH: (schrikt)

AH! O my mayo! Wil je dat nooit meer doen! Ik dacht dat je één of ander monster was.

SANDRA:

Hé, dat is niet lief om te zeggen. Kom je nog mee?

LIESBETH:

Gatver! Ik ga echt niet nog verder dit bos in!

SANDRA:

Prima! Dan laat ik je hier alleen met haar.

Sandra wijst naar Lina. Die lacht en zwaait langzaam naar Liesbeth.

LIESBETH:

O my mayo! Echt niet maar als ik word opgegeten door een beer ofzo dan is het jouw schuld.

Alle drie lopen nu af. Lina loopt achteraan.

LINA:

Ik zou me meer zorgen maken om wolven. Ze houden van die parfum lucht die je achterlaat.

Lina doet nog snel een gemene knipoog naar het publiek voordat ze af gaat. Aan de andere kant van de coulissen komt het gezicht van Curar tevoorschijn. Curar kijkt wat rond.

CURAR:

Maaayo. Lin-ke da-roem.

Curar verdwijnt weer naar achter.

Scène 2: Pestkoppen

Aan één kant komt een groepje pestkoppen op. Ze gaan verschuilt onder hoodies. Ze zitten wat te spelen met vuur en elkaar een beetje uit te dagen. Van de andere kant komt de groep kinderen op. Ze zijn nog heel erg verdiept in de opdrachten. Sandra houdt nu de opdrachten vast.

SANDRA:

Opdracht 4: De meest bekende paddenstoel; is rood met witte stippen.

KIMMY:

Of ook wel de vliegenzwam genoemd.

SANDRA:

Maar er zijn vele verschillende paddenstoelen.

KIMMY:

5250 verschillende soorten.

SANDRA:

Vind er drie en beschrijf hoe ze er uit zien.

KIMMY:

Drie maar, ik zou er makkelijk vijf kunnen vinden of zelfs tien! Als ik de hele dag zou hebben vind ik zelfs wel.....

De groep:

Kimmy!

KIMMY:

Sorry.

SANDRA:

Nou prima, wat nou als we ons opdelen. Ieder komt terug met één paddenstoel. Liesbeth en Chloé? Gaan jullie samen?

CHLOÉ:

Als het moet. Kom mee Barbiepopje!

LIESBETH:

Hoe noem jij mij?

MIKE:

Wacht, wacht! Zei de juf niet dat we als groep samen moesten blijven.

KIMMY:

Correct, Juf José vroeg vóordat we vertrokken of we dat zouden doen.

SANDRA:

Ach ja! Ik heb ook nog gezegd dat we dat zouden doen. Maar het is zoveel sneller als we ons opsplitsen. Anders kom jij met mij mee, Mike, als je bang bent?

MIKE:

Ik bang?

Pfff, bang! Ik snap wel dat jij het best eng vindt en dat je een stoere jonge man bij je wil hebben. Om je te beschermen en zo.

SANDRA:

Wat jij wilt. Lina vind je het erg om met Kimmy te gaan?

LINA:

Haar stem is niks in vergelijking met die van mijn ouders.

KIMMY:

Waarom wordt mij dat niet gevraagd?

SANDRA:

Je praat nogal veel Kimmy. Het is niet erg, maar je moet er wel tegen kunnen.

CHLOÉ:

Met andere woorden, je bent gewoon superirritant. Barbie kom je nou?

LIESBETH:

Pfff, kan ik niet hier blijven?

CHLOÉ:

Mij best.

MIKE: (Naar Sandra)

Prima, kom Sandra, wij gaan die kant op.

Mike loopt richting de pestkoppen. Hij schrikt, gilt en verstopt zich achter Sandra. De rest schrikt op maar zien de pestkoppen nog niet. De pestkoppen hebben de gil ook gehoord en lopen nu langzaam naar de kinderen.

CHLOÉ:

Jemig Mikel! Wat kan er zo eng zijn dat je nu al bang bent?

LINA:

Angst is een emotie en emoties kun je uitzetten.

SANDRA:

Kom Mike, er is niks om bang voor te zijn.

Dan draait Sandra zich om tegelijkertijd met de rest van de groep. Nu staan ze oog in oog met de pestkoppen.

SANDRA:

Oh... Hoi?

Pestkop 1:

Ouw muk. Hoor je dat. Wat schattig.

Pestkop 2:

Wat doet een cluppie baby's in het bos?

CHLOÉ:

Wie noem jij een baby?

Eén van de pestkoppen geeft Chloé een duw. Chloé valt en doet haar best pijn.

CHLOÉ:

Ouw, stelletje rotzakken!

SANDRA:

Hey! Zo kan die wel weer!

Pestkop 1: *(terwijl hij een sigaret opsteekt)*

Wat wil je doen dan?

KIMMY:

Uhm meneer, u weet toch wel dat roken heel slecht voor u is? 60% van uw longen begeven het na 1 maand roken en verhoogt de bloeddruk en het vermindert de gezondheid van uw gebit, ogen en boten. Buiten dat is het verboden om in dit bos openlijk vuur te dragen zoals een sigaret. En.....

De groep:

Kimmy!

KIMMY:

Sorry.

Pestkop 1:

Moet je deze smurf horen. Wil je soms een trekje?

Pestkop 1 duwt bijna de sigaret in Kimmy's mond. Maar voordat hem dat lukt slaat ze de sigaret uit zijn handen.

Pestkop 1:

Rotmeid! Weet je wel wat dat kost tegenwoordig!

KIMMY:

Ja, dat wou ik nog zeggen, het is belachelijk duur.

Pestkop 1:

Ja en dat ga jij me betalen! PAK ZE!

SANDRA:

Kimmy! Rennen!

Volgens start een liedje. Waar scène zich in versterkt waar de kinderen worden achterna gezeten door de pestkoppen. Tussen de chaos door komen Mirte en Floor oplopen ze vinden de peuk. Pakken hem vast, kijken er eens heel vies naar, schudden een paar keer hun hoofd en lopen weer af. De muziek dimt en alleen de kinderen staan op het podium, de pestkoppen hebben zich verstopt in de zaal en sluipen langzaam dichterbij.

♪ - 2 - Actiemuziekje

LIESBETH:

Zijn we ze al kwijt? Mijn schoenen kunnen niet nog meer modder aan.

CHLOÉ:

Als ze nou niet met zoveel waren had ik ze allang een tik op hun bek verkocht!

MIKE:

Ja, ik ook!

Iedereen kijkt Mike vragend aan, even is het stil.

SANDRA:

Ik denk niet dat we ze kwijt zijn. Ziet iemand iets waar we ons kunnen verstoppen!?

KIMMY:

Ik zie hier een hol, oh nee wacht, daar verder is een hutje!

LINA:

Dus we gaan in het hol, toch?

LIESBETH:

Ben je helemaal gek geworden? Echt niet!

SANDRA:

Lina maakt maar een grapje natuurlijk gaan we naar het hutje.
Misschien is daar een volwassene die ons kan helpen!

LINA:

Of een moordenaar.

Mike, Kimmy en LIESBETH:

WAT?

SANDRA:

Lina hou op met grapjes maken! Kom snel naar de hut, ik zie ze al komen.

De muziek gaat weer harder en de kinderen rennen het podium af. De pestkopen rennen ze achterna, maar blijven midden op het podium staan. De muziek dimt weer.

Pestkop 1:

Nou! Waar zijn ze nou!

Pestkop 2:

Bro je bent te langzaam. Haha, net zo langzaam als je moeder!

Pestkop 1:

Wat zeg je over mijn moeder?

Pestkop 2:

Ohja, sorry bro zo bedoelde ik het niet.

Pestkop 1: *(bijna jankend)*

Dit gaat te ver vriend! Neem dit terug!

Pestkop 2:

Tuurlijk gast! Het spijt me. Kom hier.

De twee geven elkaar een ongemakkelijke knuffel. En de pestkoppen lopen af terwijl 1 en 2 elkaar een beetje aanstoten. De muziek vervaagt, Mirte en Merijn komen op. Kijkend naar de grond.

MIRTE:

Hmm, heel veel sporen door elkaar.

FLOOR:

He! Hier splitst de groep zich op, de ene groep gaat die kant op en de andere groep die kant op.

MIRTE: *(Ze pakt een kompas uit haar zak)*

Noord, oost, zuid, west! Welke ruikt het best? (zeZe haalt haar neus op) Ah het zuiden, dus daar zullen de rokers niet naar toe zijn. Dus gaan we richting het noorden.

FLOOR:

Dus gaan wij richting het noorden.

Mirte en Floor lopen weer af. Licht gaat uit.

Scène 3: Curar

Een schemerlicht gaat aan. De kinderen komen langzaam in een rijtje op. Sandra vooraan en Lina achteraan. Langzaam lopen ze stap voor stap verder. De muziek van "gruwelijk eng" begint te spelen.

♪ - 3 -Gruwelijk eng

Dit is gruwelijk eng, eng
Maar ik ben niet bang, bang
HEY!

Dit is gruwelijk eng, eng
Maar ik ben niet bang, bang
HEY!

Ik lees een eng verhaal
Maar ik heb zenuwen van
staal
Ik ben niet bang, nee ik ben
niet bang

Monsters zijn geweldig
En griezelen is vet
Want ik lig hier veilig
Lig hier veilig in mijn bed

Hoe meer ik lees, lees, lees,
lees
Hoe meer ik weet, weet,
weet, weet

22

Hoe sneller ik mijn angsten
vergeet

Dit is gruwelijk eng, eng
Maar ik ben niet bang, bang
Niet voor zwarte katten
Niet voor trollen, draken,
ratten

Dit is gruwelijk eng, eng
Maar ik ben niet bang, bang
Niet voor grote haaien
Niet voor spoken, heksen,
kraaien

Deze dingen doen me niets
Nee ik raak niet snel in
paniek

Dit is gruwelijk eng, eng
Maar ik ben niet bang, bang
Nee ik ben voor niets en
niemand bang

Laat me heerlijk in een
achtbaan zitten, HEY!
Laat me lekker voor een
spookhuis gaan
Als ik een beetje schrik,
schrik, schrik, schrik
Dan geeft me dat echt een
super kik

Geef me horror, horror,
halloween, HEY!
Laat me lekker enge gekke
dingen zien
Dat geeft me echt zo'n fijn
gevoel
En juist dat vind ik echt
heel erg cool
Hoe meer ik lees, lees, lees,
lees
Hoe meer ik weet, weet,
weet, weet
Hoe sneller ik mijn angsten
vergeet

Dit is gruwelijk eng, eng
Maar ik ben niet bang, bang
Niet voor zwarte katten
Niet voor trollen, draken,

ratten

Dit is gruwelijk eng, eng
Maar ik ben niet bang, bang
Niet voor grote haaien
Niet voor spoken, heksen,
kraaien

Deze dingen doen me niets
Nee ik raak niet snel in
paniek
Dit is gruwelijk eng, eng
Maar ik ben niet bang, bang
Nee ik ben voor niets en
niemand bang

Soms droom ik van een
donker griezel woud
Dan krijg ik het toch best
weleens benauwd
Maar even later weet ik het
alweer

'T was maar een droom en
echt niets meer
Dit is gruwelijk eng, eng
Maar ik ben niet bang, bang
Dit is gruwelijk eng, eng
Maar ik ben niet bang, bang

Dit is gruwelijk eng, eng
Maar ik ben niet bang, bang
Niet voor zwarte katten
Niet voor trollen, draken,
ratten

Deze dingen doen me niets
Nee ik raak niet snel in
paniek
Dit is gruwelijk eng, eng
Maar ik ben niet bang, bang

Dit is gruwelijk eng, eng
Maar ik ben niet bang, bang
Niet voor grote haaien
Niet voor spoken, heksen,
kraaien

Nee ik ben voor niets en
niemand bang
Nee ik ben voor niets en
niemand bang

*Aan het einde van het nummer worden er stiekem wat dozen
op het podium gezet. Hier gaat Curar al vast achter zitten.*

SANDRA:

Kimmy? Weet jij wat voor gebouw dit is?

KIMMY:

Ik zie alleen dat het oud is, ik heb geen idee waarvoor het
gebruikt werd.

LIESBETH:

Moeten we hier lang blijven, het is smerig en vies en
AAAAAAAH!

Liesbeth rent naar de andere kant van het podium. Mike schrikt en springt achter de dozen. En blijft met zijn hoofd er net boven. Om zich heen kijkend.

SANDRA:

Wat was er?

LIESBETH:

Oh my mayo! Er zat wel zo'n spin!

CURAR:

Maaayo!

Mike schrikt nu en rent naar de andere kant van het podium.

MIKE:

Daar zit een monster!

SANDRA:

Wat een monster? Doe niet zo stom!

CHLOÉ:

Ik ga wel kijken!

Chloé gaat kijken met Sandra achter haar aan. Lina gaat direct voor Mike staan.

LINA: (net iets te enthousiast)

Was het eng? Groot, gemeen? Was die harig of kaal? Had het monster klauwen en slag tanden?

MIKE: (Die nog steeds niet durft te kijken)

Ja!

KIMMY:

Op welke vraag antwoord je nu precies "ja"?

MIKE:

Allemaal!

CHLOÉ:

Er zit helemaal niks, jullie kneuzen moeten echt even normaal gaan doen!

SANDRA:

Wij "kneuzen" zitten nu allemaal hier wel even vast totdat die pestkoppen weg zijn!

CURAR:

Kneuzen!

Nu schrikken Chloé en Sandra ook. Ze springen naar achter.

SANDRA:

Zag jij dat ook?

CHLOÉ:

Ja, ik zag het nu ook!

LINA:

Een monster!?

MIKE:

We worden allemaal opgegeten!

LIESBETH:

O my mayo.

CURAR: (terwijl die op de dozen springt)

Maayo.

Alle kinderen schrikken in eerste instantie en springen achteruit. Liesbeth en Mike schreeuwen het uit. Kimmy probeert de deur open te krijgen, Chloé zit zichzelf op te pompen. Sandra probeert Chloé tegen te houden. Lina loopt langzaam dichterbij het wezentje. En begint het te aaien.

LIESBETH:

Kimmy! Schiet op, maak die deur open!

MIKE:

Ja voordat het ons opeet!

KIMMY:

Het lukt niet, hij klemt vast! Waarschijnlijk omdat Chloé hem zo hard dicht trok!

CHLOÉ:

Lina! Ga aan de kant ik sla dat beest helemaal tot moes!

LINA:

Nee!

SANDRA:

Kappen! (*Stilte*) Lina, wat is dat?

LINA:

Geen idee.

LIESBETH:

Waarom aai je het dan?

LINA:

Het is schattig.

SANDRA:

Kimmy? Heb jij een idee wat dat kan zijn?

KIMMY:

Nee geen idee. Wellicht hebben we wel een nieuwe diersoort ontdekt, stel je voor. De Kimmy noctralis! Kimtralis in het kort.

CHLOÉ:

Goed! Een domme naam voor een dom beest.

MIKE:

Heel leuk nieuw dier ontdekt en alles. Maar kunnen we nu weg!

LIESBETH:

Ja! Als ik nog één spin zie word ik gek!

SANDRA:

We weten niet waar die pubers zijn. Kijk daarboven, daar is een gat in het dak. Chloé, als jij me een zetje geeft dan kan ik uit het dak kijken of die jongens er nog zijn.

CHLOÉ:

Dat gaat niet, ik heb nog steeds pijn van die val.

KIMMY:

Die jongen duwde jou ook echt hard!

SANDRA:

Ach ja, dat is waar ook. Kom laat eens zien.

Chloé gaat zitten in buurt van Curar die de hele tijd nog wordt geaaid door Lina. Sandra gaat achter Chloé staan en kijkt naar haar rug.

SANDRA:

Ai, dat is een vieze schaafwond!

LIESBETH:

Gatver!

CURAR: (terwijl die naar de wond kijkt en langzaam naar Chloé toe beweegt)

Gatver!

KIMMY:

Dat moet goed schoongemaakt worden, voordat het gaat ontsteken.

CHLOÉ:

Haal dat beest bij me weg!

Curar is nu bijna bij de schaafplek van Chloé. Sandra probeert hem weg te duwen. Maar Lina houdt haar tegen.

LINA:

Nee, wacht!

CURAR:

Curar! (Helen!)

Curar raakt het been van Chloé aan.

LIESBETH:

Gatver.

CURAR:

Suul, Suul, Suul la roen.
Suul gea sokarer aghus gea coen.
Suul gea dorasa akze englai om.
Stho gea toe mur-rom sloin.

Het licht gaat uit, we horen een magisch muziekje. Langzaam gaat het licht weer aan. De kinderen zitten in een halve cirkel rondom Chloé en Curar. Ze kijken vol verbazing naar het been van Chloé.

- 4 - Magisch muziekje

CHLOÉ:

De pijn is weg!

SANDRA:

Hoe kan dat nou, je kon er net bijna niet op staan.

LINA:

Curar heeft je beter gemaakt!

CURAR:

Curar! Dor Ar Lon-ka-ze? (Helen, Pijn is weggejaagd)

SANDRA:

Lina? Hoe noemde je het wezentje nou?

LINA:

Curar. Dat heeft die nu al twee keer gezegd.

LIESBETH:

Wacht eens eventjes, Dit kleine mormel heeft jou aangeraakt en nu ben je genezen!?

CHLOÉ:

Ja?

Liesbeth rent naar het wezentje toe en pakt het vast!

LIESBETH:

O my mayo! Misschien kan die dan ook mijn wallen weghalen!

Liesbeth rent naar Curar en probeert het vast te pakken.

Sandra en Lina komen tussen haar en Curar. Curar kruipt snel veilig op de schouder van Lina.

SANDRA:

Ik denk niet dat het zo werkt.

KIMMY:

Weten jullie wel wat dit betekent?

Iedereen kijkt vragend naar Kimmy.

KIMMY:

Dit wezentje of Kimtralis waar ik nog steeds een voorstander van ben. Heeft de unieke gave wonden te genezen. Dit moeten we de juf laten ziennee! Aan het nieuws!

LIESBETH:

Het nieuws, worden we beroemd!?

KIMMY:

De wereld moet dit weten denk eens na over hoeveel mensen dit wezentje kan helpen!

Curar kruipt steeds verder weg achter Lina.

LINA:

Ik denk niet dat Curar het helemaal met je eens is.

SANDRA:

Ik ook niet. We weten niet eens wat hier aan de hand is. Ik stel voor dat we er eerst achter komen wat Curar eigenlijk is. En daarna kunnen we verder beslissen. Tot die tijd is dit ons geheim.

LINA: (Terwijl ze haar hand omhooghoudt)

Ik beloof om Curar een geheim te houden!

KIMMY:

Ik ook, ik zal Kimtralis niet meer noemen. Buiten ons zessen dan natuurlijk.

CHLOÉ:

Curar heeft mij geholpen. Dus ik zal wel moeten.

SANDRA:

Liesbeth?

LIESBETH:

Maar we kunnen beroemd worden.

Iedereen kijkt Liesbeth boos aan. Liesbeth zucht en knikt dan.

LIESBETH:

Okeeee dan.

SANDRA:

Mike?

MIKE:

Tuurlijk, hij is best schattig. Maar we kunnen hem toch niet hier alleen laten?

LINA:

Ik denk het wel, ik denk dat Curar al veel langer in dit bos woont dan wij denken.

KIMMY:

Daar twijfel ik niet aan. Maar ik wil niet vervelend zijn, het is al bijna 2 uur! We moeten snel terug naar de juf!

De kinderen:

Chips!

Ze springen op klaar om te gaan rennen. Lina geeft nog 1 knuffel aan Curar.

MIKE:

En die pestkoppen dan?

SANDRA:

Chloé kan nu weer gewoon rennen. We zijn ze al eens eerder te snel af geweest gaat nu ook wel lukken. En zodra we de juf zien kunnen we voor hulp schreeuwen.

De kinderen rennen af. Curar blijft alleen achter.

CURAR :

Ne-nos do-ze. (nieuwe vrienden)

Scène 4: De Scouting

Het podium is leeg, dan komt Sandra op. Ze loopt rond tot ze plots wat hoort ritselen, ze staat stil en kijkt om haar heen. Ze ziet niks haalt haar schouders op en huppelt verder. Dan komt Petra op met Fluf, ze sluipt langzaam achter Sandra aan. Totdat ze valt.

PETRA:

Auw!

SANDRA:

Ha! Ik heb je! Petra? Wat doe jij hier?

PETRA:

Dat kan ik jou ook vragen, na het avond eten mogen we niet meer naar buiten.

SANDRA:

Ik ben iets heel belangrijks aan het doen. Als je nu niet meteen teruggaat vertel ik pap en mam dat je weg bent weggeglipt.

PETRA:

En als jij me niet vertelt wat je echt gaat doen. Vertel ik pap en mam dat jij bent weggeglipt. En dan krijgen we beide straf!

SANDRA:

Chips! Sinds wanneer ben jij zo slim geworden?

PETRA:

Altijd al.

Mirte en Floor komen van de andere kant op. Mirte gaat naar de twee dames toe. Floor blijft op grond zoeken.

MIRTE:

Ik dacht dat ik al wat hoorde! Goedenavond dames, Hebben jullie misschien een groep pubers gezien? Ze laten al hun peuken gewoon in het bos vallen!

PETRA:

Nee, niet gezien.

SANDRA:

Ja, maar dat was twee dagen gelden. Maar ik zal ze niet opzoeken als ik jou was.

FLOOR: *(Terwijl ze een gigantisch waterpistool tevoorschijn haalt)*

Maak je maar geen zorgen om ons, we weten heel goed hoe we die moeten aanpakken.

Sandra en Petra lachen.

MIRTE:

Maar wat doen jullie hier? Het is al laat en na zonsondergang mag niemand meer in het bos zijn. Om de slaap van de dieren niet te storen.

PETRA:

Wij uhm... wij gaan uhm...

SANDRA:

Wij zijn op weg van opa en oma naar huis. Is net iets sneller wanneer we door het bos gaan.

MIRTE:

Ah ja tuurlijk, maar wel dan opschieten.

FLOOR: *(ze houdt haar hand richting het publiek)*

Ja, over ongeveer drie kwartier gaat de zon onder.

SANDRA:

Ja komt goed! Tot ziens uhm... hoe heet jij eigenlijk?

Mirte en Floor gaan in de saluuthouding staan.

MIRTE:

Mirte, scouts patrouille leider van scouting MT zuid aangenaam.

FLOOR:

En Floor, scouts assistent patrouille leider van scouting MT zuid. En jullie zijn?

SANDRA:

Sandra en dit is mijn zusje Petra.

MIRTE:

Nou veilige huisreis, naar huis!

Mirte en Floor gaan af. Sandra en Petra zwaaien haar uit.

Sandra en PETRA:

Doei, doei dag!

PETRA:

Oké, waar gaan we nu echt naar toe?

SANDRA: (Diepe zucht)

Oké, maar je moet plechtig beloven dat je het niemand en dan bedoel ik ook niemand verteld! Oké?

PETRA:

Ja is goed.

SANDRA:

Nee, zweer het plechtig!

PETRA: (zucht)

Ik beloof plechtig dat ik wat we nu ook gaan. Geheim hou voor iedereen. Zelfs voor Fluf.

SANDRA:

Prima, kom maar mee, kleintje.

PETRA:

Ik ben niet klein!

Sandra gaat af. Muziek start "straks ben ik groot"

♪ - 5 - Straks ben ik groot

PETRA:

Straks ben ik groot.

Dan ben ik lang genoeg om
alle takken.

Vast te pakken die ik
pakken moet.

En klim omhoog, dan ben ik
groot.

KIMMY:

Ja straks ben ik groot.

Dan ben ik slim genoeg om
alles waar,

Ik antwoord op moet geven
eerst te vragen.

Want daarvan word je
groot.

LINA:

Ja, Straks ben ik groot.

En dan snoep ik elke dag.

Onderweg naar werk.

En ga ik elke avond laat
naar bed.

MIKE:

En dan sta ik op.

Als de zon opkomt.

Dan kijk ik filmpjes tot
mijn ogen vierkant zijn.

Dat is niet erg want dan
ben ik dus groot.

Iedereen:

Straks ben ik groot.

Groep 1:

Straks ben ik groot.

Groep 2:

Straks ben ik groot.

Groep 3:

Straks ben ik groot.

Iedereen:

Dan ben ik sterk genoeg de last te dragen.

Die je op je schouders dragen moet.

Da's goed want dan ben je groot.

Groep 1:

En straks ben ik groot.

Groep 2:

Straks ben ik groot.

Groep 3:

Straks ben ik groot.

Iedereen:

Dan heb ik moed genoeg te kunnen vechten.

Tegen elke draak, onder mijn bed verstopt.

Want dan ben ik groot.

Groep 1 en 2:

Ja, straks ben ik groot.

Groep 3:

Straks ben ik groot.

Iedereen:

Ja dan snoep ik elke dag.

Speel met dingen waarvan mama zegt.

Dat mama ze niet snapt.

En dan sta ik op.

Als de zon opkomt.

Dan luiert ik de hele dag, lig in de zon.

En ik verbrand niet want dan ben ik groot.

Straks ben ik groot.

CHLOË:

Straks ben ik groot.

Dan heb ik moed genoeg te kunnen vechten

Tegen elke draak, onder mijn bed verstopt

Want dan ben ik groot

Straks ben ik groot....

PETRA:

Ook al is het leven echt niet eerlijk

Dat betekent niet dat je 't
moet accepteren
Als je elke klap maar
incasseert en wegslikt
Verandert er niks

CHLOÉ:

Straks ben ik groot

PETRA:

Zelfs nu ik mezelf in dit
verhaal terugzie
Is dat het voor mij is
geschreven geen conclusie
Als het einde vastligt
En niks verandert
Dan zeg ik dus hetzelfde
als
'Dit is best oké!'
En dat is stom!

*Wanneer de muziek start staat Petra alleen voor achter
zetten de kinderen de dozen neer. Curar zit op de dozen mee
te bewegen. Tijdens de solo's komen de kinderen één voor één
naar voren. Bij het samen stuk komt een korte choreo. In het
instrumentale gedeelte gaat iedereen samen spellen. Dan gaan
alle figuranten af, de kinderen gaan weer terug bij Curar
zitten. En gaat Petra op het midden van het podium staan.
Chloé gaat er schuin achter staan. Wanneer het liedje is
afgelopen gaat het licht uit.*

Scène 5: Het boek

De kinderen zitten rondom Curar behalve Sandra en Petra. Kimmy heeft een boek in haar handen. Er wordt ge-rababer't, dan komen Sandra en Petra op.

CHLOÉ:

Ja, wacht eens even, jij hebt ons laten beloven dat we het niemand zouden vertellen en dan breng jij de eerste best die je tegenkomt mee. Leg dat eens uit!?

De rest schrikt en gaan als een muur voor Curar staan.

SANDRA:

Dit is niet de eerst de beste dit is Petra mijn zusje. En ze heeft me gechanteerd. Als ik haar niet meenam zou ze naar mijn ouders toegaan. En dat willen we helemaal niet hebben!

KIMMY:

Klinkt logisch, zeer logisch.

CHLOÉ:

Oké dan, Petra jij bent een uitzondering! Zolang niemand anders iemand nog meebrengt. Liesbeth!

Liesbeth is langzaam naar achter gelopen en wilt een selfie maken met Curar.

LIESBETH:

Wat!? Eén fotootje kan toch geen kwaad.

SANDRA: *(terwijl ze Liesbeths mobiel uit haar handen)*

Wat denk je zelf, stel je voor dat iemand die foto ziet.

Petra ziet nu Curar.

PETRA:

Wat is dat!?

LINA:

Dat is Curar.

PETRA:

En wat is Curar?

MIKE:

Ja dat weten we niet precies. Maar je hoeft niet bang te zijn.
Het is heel lief.

KIMMY:

Correctie Mike, dat weten we nog niet. Maar ik denk dat ik
wat heb gevonden.

*Kimmy pakt een boek erbij. En gaat midden voor de dozen
zitten de rest kruipt er omheen. Curar kruipt weer op Lina's
schouder.*

KIMMY:

Ja hier, staat het: Alf.

Iedereen:

Wat!?

KIMMY:

Alf, jullie lezen ook nooit hé.

(...)

Hier staat: Alf het oud Noors woord voor elf. Volgens de Germaanse mythologie waren Alven beschermers van het bos. Ze houden van flauwe grappen uit halen met verdwaalde reizigers. Ook bezitten ze de gaven om het bos te genezen.

CHLOÉ:

Maar dat verklaart mijn schaafwond niet.

CURAR:

Grae Saale. (Met iedereen moet het goed gaan)

CHLOÉ:

En wat zegt het de hele tijd?

KIMMY:

Dat weet ik ook nog niet.

CURAR: (terwijl die naar zichzelf wijst en daarna zijn hoofd schudt)

Alf?

LINA:

Ik denk niet dat Curar een Alf is? Heb je nog meer gevonden Kimmy?

KIMMY:

Ja, je hebt de Engelse pixies, spriggans, kabouters, kobolden, brownies, elfen, Feeën, Dryade, Gnooks of een vorm van aardmannetje...

Iedereen:

Kimmy!!!

KIMMY:

Excuses.

SANDRA:

We hebben dus eigenlijk geen enkel idee. Uhm, ik vraag me af of de scouts meer zouden weten?

MIKE:

Welke scouts?

SANDRA:

De scouts die ik en Petra net tegenkwamen.

CHLOÉ:

Stop! We hadden net beloofd dat we niemand meer over Curar gingen vertellen!

SANDRA:

We hoeven ook niet over Curar te vertellen. We kunnen vragen aan Mirte en Floor of zij iets weet van kabouters en elfen in dit bos.

KIMMY:

Of geesten! (*Even rust*)

Ik denk dat het plan van Sandra wellicht kan werken. Laten we het een leugentje voor eigen bestwil noemen.

MIKE:

Ik weet niet meiden, wat nou als ze iets gaat vermoeden?

LIESBETH:

Een scout? Dat zijn toch van die nerdjes die de hele dag door het bos lopen.

KIMMY:

Niet precies, de Padvinderij is een jeugdbeweging die begin 20ste eeuw is opgericht door de Heer Robert Baden-Powell.....

De kids:

Kimmy!

KIMMY:

Sorry.

LINA:

We kunnen het de scouts best vragen, maar ik denk niet met zijn alleen dat valt te veel op.

SANDRA:

Prima, dan gaan ik en Petra wij hebben haar al ontmoet.

CHLOÉ:

Ik vertrouw jou niet meer zo. Ik ga ook mee!

LIESBETH:

Ik moet naar huis, ik heb al te lang in dit stinkhok gezeten.

Mike springt op en gaat stoer voor Liesbeth.

MIKE:

Oh, durf je wel alleen door het bos of zal ik meegaan?

LINA: *(fluisterend naar Kimmy)*

Ik denk dat Mike een beetje verliefd is op Liesbeth.

Lina en Kimmy giechelen.

LIESBETH:

Oh, dat zou ik wel fijn vinden Mike. Dan heb ik iemand die me over de modderpoelen kan dragen.

KIMMY:

Maar ik moet ook naar huis. Voordat mijn ouders merken dat ik nog niet thuis. En dit boek heeft gejat... geleend!

LINA:

Ik blijf nog even bij Curar. Dan is die tenminste niet alleen.

SANDRA:

Oké, Lina we komen zo nog even terug. Mochten die rare gasten van de andere dag terugkomen. Moet je je gewoon goed verstoppen.

LINA:

Komt goed, ik heb Curar bij me. Ik zie jullie later.

CHLOÉ:

Doei!

MIKE:

Later!

SANDRA:

Tot zo Lina!

LIESBETH:

Tot de volgende!

KIMMY:

Tot ziens!

Iedereen gaat af behalve Lina en Curar. Blijven nog even zitten. Tot iedereen af is, daarna lopen ze met zijn tweeën de andere kant af.

LINA:

Nou, Curar wat zullen we doen?

CURAR: (angstig)

Sandra! De-as! (Sandra! Dood!)

LINA:

Wat zeg je?

CURAR :

Sandra, De-as! (Sandra! Dood!)

Lina en Curar gaan ook af. Het licht gaat uit.

Scène 6: Wraak

Op het podium zitten Mirte en Floor, ze zitten afval in een vuilniszak te doen. Van de andere kant komen Sandra, Chloé en Petra opgerend. Ze stoppen bij Mirte en Floor.

MIRTE:

Alweer een goedenavond.

FLOOR:

Zijn jullie verdwaald?

SANDRA:

Nee, niet echt. We liepen door het bos en kwamen onze vriendin Chloé tegen.

CHLOÉ:

Vriendin?

SANDRA:

Ja! Vriendin! En toen zijn we veder gaan lopen. Tot Petra dacht dat ze een kabouter zag. En nu vragen wij ons af of er kabouters in dit bos zitten?

MIRTE: *(sarcastisch)*

Kabouters? Hier? Nee die zijn als het goed is allang thuis aan het slapen.

PETRA:

Wonen ze in paddenstoelen?

FLOOR:

Wacht hebben jullie het over echte kabouters?

De drie kijken elkaar even aan en knikken dan van ja.

MIRTE:

Oké dan..., hm, ik had ooit een staflid dat een verhaal vertelde over bosgeesten die hier zouden wonen en het bos zouden beschermen.

FLOOR:

Klopt ja. Hij zei dat hij één keer eentje heeft gezien. Maar dat is maar een verhaal toch?

SANDRA:

Vast, maar weten jullie nog waar dit verhaal over gaat.

MIRTE:

Niet helemaal meer. Floor weet jij het nog?

FLOOR:

Geen idee dat zou ik moeten opzoeken. Maar jullie zijn wel heel nieuwsgierig?

MIRTE:

Inderdaad! En dat alleen maar omdat die kleine dacht een kabouter te zien.

PETRA:

Ik ben niet klein!

CHLOÉ:

Dat gaat jullie helemaal niks aan! (*Tegen Sandra en Petra*) We kunnen beter gaan voordat ze ons door hebben.

SANDRA:

Je hebt gelijk. (*Tegen Mirte en Floor*) Dank jullie wel voor alles we zien jullie snel weer.

En de drie rennen weer af.

MIRTE:

Wat apart dit, dit moeten we in de gaten houden. Hier klopt helemaal niks van.

FLOOR:

Zeg dat ze waren overduidelijk aan het liegen. Het kan toch niet dat dat verhaal van de bosgeesten echt is?

MIRTE:

Nee, maar ze hebben wel iets gevonden.

FLOOR:

Wacht! Ik hoor wat aankomen!

Mirte en Floor verstoppen zich in het publiek, Pestkop 1 en 2 komen weer op.

Pestkop 1:

Heb je een vuurtje voor mijn gast.

Pestkop 2:

Zekers kerel. Hier!

Ze lopen naar het midden van het podium en proberen daar hun sigaret aan te maken. Dan springen Mirte en Floor uit het publiek tevoorschijn en beginnen de jongens nat te spuiten!

Mirte en FLOOR:

HA! Nu hebben we jullie! Uit het bos gaan jullie sukkels!

De pestkoppen schreeuwen en rennen gillend weg. Mirte en Floor rennen er achteraan tot ze in de coulisse zijn. Dan lopen ze weer naar voren en gaan trots in de James Bond houding staan.

Mirte en FLOOR:

Zo doen we dat op de scouting!

Licht gaat uit.

Scène 7: Dagboeken

De dozen liggen staan op het podium. Al schrijvend in een boek komt Kimmy op. Ze gaat op haar plek staan op het podium.

KIMMY:

24 mei 2024, te Heerlen.

Geacht dagboek,

Het is nu twee weken gelden dat we de Kimtralis hebben ontdekt. Wij hebben met ons 7 nu afgesproken om de beurt het dier te bezoeken en te voederen.

Tijdens Kimmy's monoloog komt Liesbeth op. Kauwend op een pen en gaat ook op het plek staan. Als Kimmy klaar is gaat ze in freeze en gaat Liesbeth veder.

LIESBETH:

Lief dagboek!

O My MAYO! Curar is zo schattig ik had laatst allemaal leuke kleertjes aangedaan van mijn ouden poppen! Te schattig voor woorden! En die losers waarmee ik Curar heb ontdekt vallen uiteindelijk wel mee.

Tijdens Liesbeth komt Lina op met een zwart boek en ook die gaat op haar plek staan en neemt het van Liesbeth over.

LINA:

Mijn papieren vriend,
Curar is een licht puntje in ons leven geworden en de band die deze bijzondere vriendengroep bij elkaar houdt. Ook zijn we begonnen om Curar te helpen het bos te verzorgen. We brengen gewonde dieren die op de lijn van hiernaar daar lopen. En Curar maakt ze dan beter.

Mike komt op met een boekje in zijn hand. Ook hij gaat op haar plek staan en neemt het van Lina over.

MIKE:

Yo dagboekje,
Het blijft spannend om Curar te bezoeken. Ondanks dat we de pubers niet meer hebben gezien. Blijven de scouts ons de hele tijd in de gaten houden. We moeten vaak een omweg nemen om ze te slim af te zijn.

Chloé komt op met een schriftje en neemt het van Mike over.

CHLOÉ:

Dagboek,
De kneuzen hebben besloten om in de meivakantie te gaan kamperen in de hut waar Curar woont. Ze hebben hun ouders verteld dat ze bij mij slapen. Want Oom Jan heeft het toch nooit door of ik er wel of niet ben.

Iedereen komt uit freeze. En de muziek voor "vakantie in de tuin" begint te spelen.

Iedereen:

Ik hoop dat het een leuke vakantie wordt!

♪ - 6 - Vakantie in het bos

KIMMY:

Loop in de tuin zet m'n
tentje op
Hoe moet dat ook alweer
Krijg meteen ruzie met de
tentenstok
Maar het lukt bij de tiende
keer

Mijn camping is geopend
Neem al je vrienden mee

Ben op vakantie
Vakantie
Vakantie in het bos
Ik hoef niet ver te vliegen
Want ik ben hier al op reis

CHLOÉ:

Pak m'n luchtbed en pomp
'm op
En m'n strandbal ligt al
klaar
Bel mijn allerbeste
vrienden op
En ja ze komen eraan

Ben op vakantie
Vakantie
Vakantie in het bos
Geen rome of parijs
Maar m'n eigen paradijs

MIKE:

Midden in de nacht hoor
een geluid
Maar weet niet wat het is
Ben een beetje bang maar
ik ga eruit
Om te kijken wat het is

Iedereen:

De zandbak is het strand
Het zwembad is de zee

LINA:

Ik doe m'n zaklamp aan en
ik schrik me rot
En denk hey wat is dat
Daarna schiet ik keihard in
de lach
Want het was gewoon Curar

Iedereen:

De zandbak is het strand
Het zwembad is de zee
Mijn camping is geopend
Neem al je vrienden mee

Ben op vakantie
Vakantie
Vakantie in het bos
Ik hoeft niet ver te vliegen
Want ik ben hier al op reis

Ben op vakantie
Vakantie
Vakantie in het bos
Geen Rome of Parijs
Maar m'n eigen paradijs
Ik ben lekker op vakantie
In m'n eigen paradijs
Ik ben lekker op vakantie

LIESBETH:

Nee ik hoeft m'n koffers
niet te pakken
En dat komt me wel goed
uit
Want als het weer dan
tegenzit
Dan blijf ik lekker thuis

Iedereen:

Ben op vakantie
Vakantie
Vakantie in het bos
Ik hoeft niet ver te vliegen
Want ik ben hier al op reis

Ben op vakantie
Vakantie
Vakantie in het bos
Geen Rome of Parijs

Maar m'n eigen paradijs
Ik ben lekker op vakantie
In m'n eigen paradijs
Ik ben lekker op vakantie

Ben op vakantie
Vakantie
Vakantie in bos

Ik ben lekker op vakantie
In m'n eigen paradijs

Tijdens de coupletten pakken de kinderen hun koffers uit die ze achter het podium vandaan halen. Tijdens het refrein doen ze dansje. Curar doet vrolijk mee op de bozen. De rest steekt alleen bij het woord vakantie zijn hoofd uit de coulissen. Aan het einde van het nummer gaat iedereen bij de dozen zitten. En praten ze wat met elkaar.

KIMMY:

Pardon, maar heeft iemand Sandra of Petra al gezien?

MIKE:

Nee, nog niet gezien er zal toch niks aan de hand zijn?

CHLOÉ:

Waarschijnlijk moest omlopen vanwege die padvindsters.

LINA:

Curar deed wel raar de laatste keer dat ie Sandra zag. Heeft het al vaker gezegd. Wat was het nou ook alweer?

CURAR:

Sandra! De-as! (Sandra! Dood!)

LINA:

Ja dat! De-as. Kimmy, heb jij al een idee welke taal Curar spreekt?

KIMMY:

Nee, ik kon niks vinden in de bibliotheek, wat er ook maar een beetje op lijkt. Dus ik denk dat het een taal is dat vroeger gebruik maakte van symbolen. In ieder geval is de taal waarschijnlijk al heel oud, terug stammend naar de oudheid.

Iedereen:

Kimmy...

KIMMY:

Mijn excuses.

We horen wat gerommel van buiten komen. Mike springt op.

MIKE:

Wat was dat!?

CHLOÉ:

Maak je een keer niet zo druk!

Een huilende Petra komt op rennen. De groep kijkt geschrokken en springen op.

PETRA:

Sandra is ziek!

Licht gaat uit.

CURAR:

Sandra! De-as!

PAUZE

Scène 8: Slecht nieuws

De wachtkamer van het ziekenhuis wordt neergezet. Sandra zit alleen, ze staart naar de grond. Zuster Anna zit achter de balie op de computer typen. Zuster Alice komt op. Ze loopt recht tot ze Sandra ziet.

ZUSTER ALICE:

Ach kind, je moet je hoofd niet zo laten hangen. Dat is slecht voor je nekwervels.

SANDRA:

Ik ga dood.

ZUSTER ALICE:

Ja iedereen gaat dood. We worden geboren, we leven en dan gaan we dood. Maar dat duurt in jouw geval nog wel even hoor meid. Tenzij je je nek zo laat hangen. Dan kan het een stuk sneller gaan.

ZUSTER ANNA:

Dat klopt niet.

ZUSTER ALICE:

En of dat klopt, nekwervels zijn zeer kwetsbaar en moeilijk te genezen.

ZUSTER ANNA:

De computer zegt nee.

ZUSTER ALICE:

Wiki zegt wel meer dingen, maar het feit is dat de nek één van de meest kwetsbare plekken is van het lichaam.

ZUSTER ANNA:

De computer zegt nee.

ZUSTER ALICE:

Heeft u ook een beter antwoord dan nee.

ZUSTER ANNA:

Nee!

Zuster Anna sist naar Zuster Alice en gaat dan af.

ZUSTER ALICE:

De brutaliteit!

Nu ook gaat zuster Alice af, onderweg komt ze Dokter Snor tegen.

DOKTER SNOR:

Ah zuster, ik vroeg me af of je me kon helpen?

ZUSTER ALICE:

Sorry dokter, geen tijd!

DOKTER SNOR:

Ah oké, dan. Ah Sandra, nou meisje, ik heb net je ouders uitgelegd wat er met jou aan de hand is. Maar snap jij het wel? Want net daarbinnen zei je dat je niet opgenomen wilt worden.

SANDRA:

Ik ga dood.

Sandra begint te snikken.

SANDRA:

Ik wil nog niet dood dokter.

Dokter Snor legt een arm om Sandra heen en duwt haar tegen hem aan.

DOKTER SNOR:

Luister kind. Je wordt nu eerst heel erg ziek en je moet een maandje of twee hier blijven. Dan gaan wij alles proberen om jou weer beter te maken. Dat beloof ik je. Maar dit gaan géén leuke twee maanden worden, dat ben ik zeker met je eens.

Sandra kijkt weer op.

SANDRA:

Maar u zei dat de meeste mensen hieraan overlijden.

DOKTER SNOR:

Ik heb gezegd dat de kans op dit moment groot is, ja, ja dat klopt. Maar daarom gaan we je ook opnemen in het ziekenhuis. Om die kans te veranderen. Geloof me op mijn Snor! Als ik zeg dat wij er alles aan gaan doen om jou beter te maken! Maar dan moet je je wel laten opnemen.

Sandra moet even lachen.

SANDRA:

Dankje dokter! Ik ga er even over nadenken.

DOKTER SNOR:

Goed zo meid! Overleg het anders zo met je ouders. Is er nog iets waarmee ik je nu kan helpen?

SANDRA:

Ik denk dat ik even alleen wil zijn nu.

DOKTER SNOR:

Helemaal prima!

Dokter Snor gaat af, Sandra blijft even zitten. Muziek "Is dit wat ik wil" begint.

♪ - 7 - Is dit wat ik wil

Is dit wat ik wil, dan heb ik geen last van ideeën
Is dit wat ik wil, dan is er alleen een feit
Dan zijn er geen sprookjes, geen elfen, geen feeën
Het eind van m'n kindertijd

Is dit wat ik wil, dan hoef ik dus ook niet te kiezen
Is dit wat ik wil, wat is nou waarheid, wat niet
Dan zal ik toch zeker mijn hoofd niet verliezen
Het is gewoon net wat je ziet

En ik kan me aan gaan passen
Ik word eindelijk volwassen
En het tolleren in mijn hoofd staat eindelijk stil
Als de dokter wordt geloofd

Maar, is dit wat ik wil, of moet ik mijn oma geloven
Is dit wat ik wil, ze vraag het me, stel je voor
Ik ben toch geen kind meer, ik sta d'r toch boven
Of speel ik nog altijd door

Is dit wat ik wil, mijn leven was vroeger een bende
Is dit wat ik wil, ook papa zegt
'Doe normaal, verlies je niet steeds in een nieuwe legende
Verlies je niet in het verhaal'

Weet ik dan waar ik aan toe ben
Ik weet wel dat ik zo moe ben
Beide voeten op de grond, wat een verschil

Ja, dat moet, dat is gezond, maar is dit wat ik wil?

Nee, ik ben er niet, als ik m'n ogen sluit
Maakt het me niets meer uit, laat ze maar zeuren

Ik ben er niet, niemand merkt toch verschil
Hou ik me doof en stil, kan mij niets gebeuren

Mij best! Het werkt in huis, op straat en in de klas
Ik heb wel 1 talent: da's net doen of het went

Ik ben er niet, ik ben er niet
Ik ben er nooit geweest

Aan het begin van het nummer blijft ze nog rustig op het bankje zitten. Later loopt ze wat op en neer. Aan het einde staat ze tegenover het publiek. Na het applaus gaat het licht uit.

Scène 9: Het ziekenhuis.

De wachtkamer staat op het podium. Zuster Anna zit achter de balie. Petra, Kimmy, Mike, Liesbeth, Lina en Chloé komen op ze volgen Petra. Petra loopt voorop de rest loopt er een beetje achteraan. De kinderen zijn druk met elkaar in overleg. Dan komen ze aan bij Zuster Anna bij de balie. Die zucht heel hard.

ZUSTER ANNA:

Stilte!!!

Het wordt muisstil.

ZUSTER ANNA:

Wat moeten jullie?

PETRA:

We komen mijn zus Sandra bezoeken.

ZUSTER ANNA:

Jullie allemaal?

PETRA:

Ja.

ZUSTER ANNA:

Hoe heet ze?

PETRA:

Sandra.

ZUSTER ANNA:

HOOOO! Haar volledige naam?

PETRA:

Ooooh, Sandra Hermelien van Blaak.

Zuster Anna tikt hard op het keyboard.

ZUSTER ANNA:

Computer zegt nee.

CHLOÉ:

Wat de computer zegt neel?

ZUSTER ANNA:

Ze is niet hier.

KIMMY:

Kunt u misschien nog eens kijken.

Zuster Anna zucht verveeld en tikt weer hard op het toetsenbord.

ZUSTER ANNA:

Ik heb wel een Sandra Kok.

PETRA:

Nee! Ik wil gewoon mijn zus.

*De kinderen beginnen tegen Zuster Anna te schreeuwen.
Zuster Anna begint terug te schreeuwen.*

PETRA:

U bent een
zuster van niks!

LIESBETH:

Weet je wel wie
mijn vader is!

KIMMY:

Kunt alsjeblieft
nog eens kijken!

CHLOÉ:

Kijk nog eens,
jij kneus!

MIKE:

Dit kunt u niet
maken!

LINA:

U bent zo
duister als de
nacht!

ZUSTER ANNA:

Denken jullie dat jullie het beter kunnen! De computer zegt
toch nee! Wat wil je dan dat ik doe!
Dit gaat door, tot dokter Snor en zuster Alice binnenkomen.

DOKTER SNOR:

Wat is dit voor kabaal in mijn ziekenhuis!

Het wordt stil.

DOKTER SNOR:

Ah, dat is beter. Zo zuster Anna kunt mij wellicht uitleggen
wat er aan de hand is?

ZUSTER ANNA:

De computer zegt nee.

Zuster Alice zucht.

ZUSTER ALICE:

Zuster Anna, laat mij eens kijken alsjeblieft.

Zuster Anna sist naar Alice en loopt af en Alice gaat achter de computer zitten.

ZUSTER ALICE:

Dus kinderen, waarmee kan ik jullie helpen?

PETRA:

We komen mijn zusje Sandra Hermelien van Blaak bezoeken.

ZUSTER ALICE:

Maar natuurlijk. Ik ga even zoeken in welke kamer ze slaapt.

DOKTER SNOR:

Niet nodig zuster Alice. Ik weet om wie het gaat. Maar kinderen, jullie moeten mij één ding beloven. Dat jullie rustig doen, we zijn namelijk al begonnen met de behandelingen en daar is Sandra best wel moe van geworden.

KIMMY:

Geen zorgen meneer uhm Dokter uhm?

DOKTER SNOR:

Dokter Peter Lammens, aangenaam kennis te maken.

KIMMY:

Aangenaam, Kimmy. Fijn kennis met u te maken.

ZUSTER ALICE:

Denkt u dat dat wel zo slim is? Sandra heeft vooral veel rust nodig.

DOKTER SNOR:

Geen zorgen zuster Alice, als deze kinderen echt goed bevriend zijn met Sandra, zullen ze daar zeker rekening mee houden.

Dokter Snor gaat weer naar achter.

MIKE:

Hoop dat ze er niet heel erg ziek uit ziet.

LINA:

Het blijft Sandra, het is niet alsof ze plots een heel ander persoon is.

Dokter Snor komt weer op, met zuster Anna achter hem, zij duwt Sandra in een rolstoel. Zodra de kinderen Sandra zien

rennen ze naar haar toe. En beginnen ze volop te praten en vragen te stellen. Zuster Anna begint naar de kinderen te sissen. De kinderen schrikken en zijn weer stil. Zuster Anna slaakt nog een zucht.

ZUSTER ALICE:

Ziet u wel dokter. Dit helpt Sandra niet met beter worden. Ik blijf erbij dat dit een slecht idee was. Een patiënt heeft rust en orde nodig. Het komt niet vaak voor maar ik ben het voor het eerst helemaal eens met zuster Anna...

DOKTER SNOR:

Zuster Alice, ik heb u advies gehoord en zal het meenemen in de eindbeoordeling. Nou kinderen, de zusters hebben wel een beetje gelijk jullie mogen best praten met Sandra, maar dan wel rustig.

SANDRA:

Komt goed dokter, dit zijn mijn vrienden, zij zullen alles doen om te zorgen dat ik beter word.

Dokter Snor knikt.

DOKTER SNOR:

Dan laten we jullie nu even alleen, we komen Sandra zo weer halen.

Dokter Snor loopt af en wuift naar de zusters dat ze ook naar achter moeten. Met nog een zucht gaat zuster Anna af,

zuster Alice volgt teleurgesteld. De kinderen gaan in een halve cirkel om Sandra heen zitten. Het is even stil.

LIESBETH:

Awkward!

Iedereen lacht.

SANDRA:

Vertell! Hoe is het met Curar?

LINA:

Met Curar gaat het goed. Het eet altijd alles wat we meenemen en het laat altijd hele grote boeren van cola.

KIMMY:

Het is alleen apart, Curar heeft al vaker iets geroepen en daarna jouw naam. Ik denk dat Curar al wist dat jij ziek was voordat de dokter dat wist.

SANDRA:

Dat is wel heel apart.

CHLOÉ:

Waarom ben je niet gewoon meteen naar Curar gegaan.

SANDRA:

Dat wilde ik eerst wel, maar de dokter zei dat ze me meteen moesten behandelen. Dus daarom dat ik Petra naar jullie toestuorde.

MIKE:

Wat nou als we Curar hiermee naar toenemen! Oh nee wacht het ziekenhuis is verboden voor dieren. Balen!

LINA:

Curar is geen dier!

KIMMY:

Maar ik denk niet dat het werkt, het enige wat we van Curar weten is dat ie bij het bos hoort. Ik denk niet dat zijn krachten hier werken.

Iedereen kijkt denkend om zich heen.

MIKE:

Wat nou als... nee nee nee, dat is veel te gevaarlijk.

CHLOÉ:

Wat is te gevaarlijk?

MIKE:

Nee, dat is echt veel te gevaarlijk.

KIMMY:

Geen idee is een slecht idee!

MIKE:

Vergeet dat ik iets heb gezegd.

LIESBETH:

Ook voor mij?

Liesbeth pakt Mike's hand vast.

MIKE: *(Blozend)*

Oké, wat nou als we Sandra naar Curar brengen.

PETRA:

Ja, ik ben voor, dan kan ik de zusters afleiden. Terwijl jullie Sandra het ziekenhuis uitrijden.

SANDRA:

Maar ik weet niet of ik dat wel aan kan.

LINA:

We zullen heel voorzichtig zijn.

SANDRA:

Oké dan, maar direct naar het bos.

Iedereen juicht en ze geven elkaar een high five in het midden. Dan komt dokter Snor op met zuster Alice.

DOKTER SNOR:

Sorry kinders, maar Sandra moet nu echt gaan rusten.

De kinderen reageren een beetje teleurgesteld.

ZUSTER ALICE:

Geen tegenspraak, het is al uitzonderlijk dat jullie haar hebben mogen zien.

PETRA:

Oké, mogen we dan nog een afscheidsknuffel geven?

DOKTER SNOR:

Vooruit dan, maar wel snel!

Alle kinderen komen in een kringetje samen en fluisteren wat onverstaanbaar. Lichten gaan uit en iedereen gaat af.

Scène 10: Terug naar het bos

We zijn weer in de wachtkamer van het ziekenhuis, zuster Alice en Anna staan achter de balie. Anna is hard op de computer aan het tikken, terwijl Alice papieren staat door te lezen.

ZUSTER ANNA:

De computer zegt nee.

ZUSTER ALICE:

Hoe kan dat nou? Hoe kan het dat er geen enkel donor zich heeft aangemeld voor het bloedprikken?

Petra komt op gerend en gaat voor de balie staan.

PETRA:

Wat is daar!?

Petra wijst achter de zusters, tegelijkertijd kijken de zusters naar achter.

ZUSTER ALICE:

Ik zie niks.

PETRA:

Ooo, nu is het daar!

Petra wijst naar het publiek in de zusters gaan kijken.

ZUSTER ALICE:

Zo oud word ik nog niet. Waarom zie ik niks?

PETRA:

Jullie zijn te langzaam het is nu daar!

Petra wijst naar achteren en de zusters gaan ieder aan een kant van Petra staan. Op dat moment rent de rest van de groep over het podium. De zusters draaien zich nu naar Petra.

ZUSTER ANNA:

Probeer jij ons nou voor de gek te houden?

PETRA:

Nee, ik wist zeker dat ik iets zag.

Petra rent weer af. Zuster Anna poot achter haar aan. En zuster Alice gaat met een zucht weer achter haar aan.

ZUSTER ANNA:

Kom hier jij!

ZUSTER ALICE:

Rustig zuster Anna, dit helpt niemand!

Muziek van "Move on" start.

♪ - 8 - Move on

Groep 2:

Move on

Gotta gotta move on

Move on

Gotta gotta move on

Groep 1:

Kijk

Ja hou je ogen open

Kom

Wie gaat er met ons mee

Wat in de verte ligt

Komt steeds een stukje dichterbij dus

Go

We volgen onze dromen

Maak van elk moment een feest

Wat nu nog toekomst is

Is voor je 't weer alweer voorbij ja

Groep 2:

Ik sta liever niet stil

En ik doe wat ik wil

Maak jij met mij het verschil.

Iedereen:

We gotta move on

Move on

We kijken niet achterom
Hou je blik op de horizon

We gotta move on
Move on
We weten waar het begon
En we gaan verder dus
Go go go

Groep 1:
Je bent niet

Groep 2:
Je bent niet

Groep 1:
Niet alleen

Iedereen:
Dus dans maar mee
We just gotta move on

Move on
Gotta gotta move on

Groep 1:
Ik zou alles willen geven

Groep 2:

geven

Groep 1:

Oh want er is zoveel nog te zien

Groep 2:

zoveel nog te zien

Groep 1:

Niets is onmogelijk

En recht vooruit is waar ik zijn moet

Yes, ik kan niet langer wachten

Ha, want ik heb energie voor tien

En overduidelijk

Zet ik er alles voor opzij ja

Groep 2:

Ik sta liever niet stil

En ik doe wat ik wil

Maak jij met mij het verschil

Iedereen:

We gotta move on

Move on

We kijken niet achterom

Hou je blik op de horizon

We gotta move on

Move on

We weten waar het begon
En we gaan verder dus
Go go go

Groep 1:
Je bent niet

Groep 2:
Je bent niet

Groep 1:
Niet alleen
Dus dans maar mee
We just gotta move on

Groep 1:
Ga met ons mee op stap
Voor heel even
Feel the flow
Beleef de tijd van je leven

Groep 1:
We gaan door

Groep 2:
We gaan door

Groep 1:
Sta niet stil

Groep 2:

Sta niet stil

Iedereen:

En ik doe wat ik wil

En maak jij dan met mij het verschil

We gotta move on

Move on

We kijken niet achterom

Hou je blik op de horizon

We gotta move on

Move on

We weten waar het begon

En we gaan verder dus

Go go go

Groep 1:

Je bent niet

Groep 2:

Je bent niet

Groep 1:

Niet alleen

Iedereen:

Dus dans maar mee
We just gotta move on
Move on, move on
We weten waar het begon
En we gaan verder dus
Go go go

Groep 1:

Je bent niet

Groep 2:

Je bent niet

Groep 1:

Niet alleen

Iedereen:

Dus dans maar mee
We just gotta move on

Move on
Gotta gotta move on
Move on
Gotta gotta move on

Tijdens het eerste couplet komen de kinderen met Sandra in de rolstoel. Ze sluipen langzaam, terwijl ze aan het zingen zijn, naar de andere kant van het podium. Als zij af zijn begint het voor-Refrein, daarin komen zuster Alice en Anna

op. Ze kijken elkaar aan halen hun schouders op en rennen af. Dan volgt er een Choreo; de groep, de zusters en de dokter rennen op en dansen. Tijdens de Choreo wordt het podium leeggehaald. Aan het einde van het refrein rent iedereen weer af. Mirte en Floor komen op en gaan midden op het podium staan. Even later komt de groep op rennen en ze rennen allemaal langs Mirte en Floor die ze raar na kijken. Petra rent even terug en schudt hun beide heel duidelijk de hand en rent achterwaarts weer naar achter, groot zwaaiend. Mirte en Floor kijken elkaar aan en halen hun schouders op. Daarna gaan ze af, de groep komt weer op met Mirte en Floor. En doen samen de choreo, ondertussen worden de dozen weer neergezet. Aan het einde van het Refrein gaat iedereen weer af. En komt Curar achter de dozen vandaan. De kinderen komen weer en zodra Curar Sandra ziet rent Curar naar Sandra toe en geeft haar een knuffel. Vervolgens begroet de hele groep elkaar en feliciteren ze elkaar met een knuffel of een high five. Dan komt het laatste Refrein, iedereen danst weer mee maar dan in hun achtergrond kleding. Aan het einde van het nummer, gaat het ensemble af en de kinderen blijven staan. En gaan om Curar heen zitten.

CURAR:

Val-Thee Kairdé! (welkom terug! Vrienden!)

LINA:

Ook goed om jou weer te zien Curar.

SANDRA:

Kan jij Curar nu verstaan?

LINA:

Niet echt, maar ik heb meestal wel door wat hij wilt zeggen.

CHLOÉ:

Genoeg geklets. Curar, ga Sandra beter maken!

LINA:

Ik denk niet dat hij dat snapt.

MIKE:

Hoe dan?

LINA:

Ik denk dat Curar het zelf wel door heeft wat hij moet doen.

CURAR:

De-as Sandra! Slee-jan-thee Sandra! (dode Sandra, Levende Sandra)

PETRA:

Heeft die het door?

CURAR:

Suul, Suul, Suul la roen.
Suul gea sokarer aghus gea coen.

Suul gea dorasa akze englai om.
Stho gea toe mur-rom sloin.

Curar legt een hand boven op Sandra's hoofd en alles gaat in freeze. Een heel fel licht gaat branden.

♪ - 9 - Magisch muziekje

Dan springt het licht heel kort uit. Als het licht weer aangaat ligt Sandra lang uit op de grond met Curar ernaast. De groep schrikt en gaat meteen kijken bij Sandra.

LIESBETH:

Is ze dood?

PETRA:

Sandra! Nee Sandra!

KIMMY:

Rustig Petra, ze ademt gewoon.

Sandra komt langzaam bij, ze kijkt wat verward om zich heen. Petra geeft haar meteen een hele dikke knuffel. Lina neemt ondertussen Curar in haar armen.

PETRA:

Hoe voel je je nu?

SANDRA:

Ik voel me... ik voel me weer goed. Ik denk dat ik beter ben!

MIKE:

Dus het heeft gewerkt! Top!

KIMMY:

Wacht heel eventjes.

Kimmy onderzoekt Sandra nauwkeurig. Checkt haar pols, temperatuur en reactievermogen. Eerst met haar vinger en dan door heel hard boe te roepen.

KIMMY:

Ja, ik denk dat ze beter is.

MIKE:

Was dat echt nodig?

KIMMY:

Ja, dit is wat ze in geneeskunde experimenteel zouden noemen. Dan is het beter om nog eens te checken en de komende 2 weken zelfs nog. We moeten het natuurlijk wel weten als de verschijnselen terugkomen...

Iedereen (behalve Lina):

Kimmy!.

LINA:

Uhm, jongens? Ik denk dat er iets niet goed is met Curar.

Iedereen gaat om Lina en Curar heen staan.

CURAR:

Draio De-as... (De dood komt)

CHLOÉ:

Nou dat is weer mooi! Nu is Curar ziek!

KIMMY:

Zou het kunnen dat Curar Sandra's ziekte heeft overgenomen?

SANDRA:

Oh nee! Dat was nooit mijn bedoeling! Snel Curar geef het maar weer terug aan mij. Ik kan me laten helpen in het ziekenhuis.

LIESBETH:

Dan hebben al die moeite voor niks gedaan.

LINA:

Dat is nu niet belangrijk! De raven komen nu voor Curar!

KIMMY:

Ik denk niet dat het zo werkt, Sandra. We moeten iemand vinden die hier meer verstand van heeft.

De groep kijkt elkaar een beetje vragend aan.

PETRA:

Maar natuurlijk! Dat ik daar niet eerder aan heb gedacht.

CHLOÉ:

Waar heb je het over?

PETRA:

Wie wisten ons meer te vertellen over het Curar?

LIESBETH:

Kimmy, alleen dat klopte ook niet helemaal.

SANDRA:

Ze heeft het over de scouts Mirte en Floor. Maar ik twijfel of we dokter Snor niet ook moeten vragen. Het was echt een hele aardige man.

MIKE:

Oké, maar dan kunnen we Curar niet meer geheimhouden.

SANDRA:

Als Curar dood gaat, maakt dat ook niks meer uit! Dus wie doet er mee.

Iedereen:

Ja/ ik/ zeker.

SANDRA:

Oké, Lina, blijf jij bij Curar?

Lina steekt haar duim op.

SANDRA:

Top, Mike, Liesbeth en Chloé als jullie in het bos gaan zoeken naar Mirte en Floor. Dan gaan Petra, Kimmy en ik naar dokter Snor.

CHLOÉ:

Gaan we doen!

SANDRA:

Top, zo snel mogelijk dan weer hier terug!

De kinderen rennen af behalve Lina, die blijft met Curar op.

LINA:

Rustig, maar Curar het komt wel goed.

CURAR: (neuriënd)

Oroo zee-doh been-na-wath bwaile. (Welkom thuis, rust)

Licht uit. Lina en Curar gaan ook af.

Scène 11: De hulptroepen

In de hoek van het podium staat weer de balie. Zuster Anna zit er weer achter. Dan komen bezoeker 1 en 2 op. Ze lopen naar de balie en staan er een poosje voor.

Bezoeker 1:

Pardon.

ZUSTER ANNA:

Ik ben op mijn lunch tot twee.

Bezoeker 1:

Maar het is twee uur.

ZUSTER ANNA:

Niet op mijn klok.

Bezoeker 1:

Oké, hoelang nog?

ZUSTER ANNA:

Nog 2 seconden. Ah, welkom bij het oud zuiderland ziekenhuis. Hoe kan ik u helpen.

Bezoeker 1:

Mijn broertje heeft vandaag een operatie.

ZUSTER ANNA:

Naam?

Bezoeker 2:

Tom.

ZUSTER ANNA:

Tom wat?

Bezoeker 2:

Tom van Manus.

ZUSTER ANNA:

Adres? (stilte) Waar woon je?

Bezoeker 2:

Bij papa en mama.

Zuster Anna zucht.

Bezoeker 1:

Roderlaan 55.

ZUSTER ANNA:

Dat was niet zo moeilijk toch. De computer zegt dat hij een houten been krijgt.

Bezoeker 1:

Dat kan niet, hij is hier alleen maar voor een vaccinatie.

ZUSTER ANNA:

De computer zegt nee.

Bezoeker 1:

Maar hij heeft toch geen houten been nodig?

ZUSTER ANNA: *(naar bezoeker 2)*

Nog niet, wil je het houten been of niet?

Bezoeker 2:

Nee.

ZUSTER ANNA:

Dan niet.

Bezoeker 1:

Ongehoord dit!

Bezoeker 1 en 2 gaan boos af. Zuster Alice komt van de andere kant op.

ZUSTER ANNA:

Fijne dag nog!

ZUSTER ALICE:

Dit gaat echt niet meer.

Zuster Alice en Anna gaan in stil spel door met ruzie maken. Op de andere kant van het podium komen Mirte en Floor op, ze zijn bezig vuur te maken. Chloé komt oprennen met Mike en Liesbeth achter zich aan.

MIRTE:

Oh hallo, jullie zien er uit alsof jullie haast hebben.

FLOOR:

Haastige spoed is zelden goed. Dat zegt de staf altijd! Ik heb geen idee wat ze daar mee bedoelen.

CHLOÉ:

We hebben jullie hulp nodig, willen jullie ons helpen?

MIRTE:

Maar natuurlijk.

FLOOR:

Een scout helpt altijd anderen waar die kan.

MIKE:

Nou dat was makkelijk. Moesten we dat echt met zijn drieën doen?

CHLOÉ:

Oké, ga jij dan maar voorop.

MIKE:

Uhm, liever niet, ik ben een beetje de weg kwijt geraakt.

CHLOÉ:

Ja ja.

FLOOR:

Waar hebben jullie eigenlijk onze hulp voor nodig?

LIESBETH:

Dat leggen we onderweg wel uit. Zullen we nu eerst gaan. Ik voel iets over mijn been kruipen.

Liesbeth, Chloé, Mike, Mirte en Floor rennen weer af. Bezoeker 3 komt op. En loopt naar de balie van het ziekenhuis. Sandra, Kimmy en Petra komen langzaam op. De zusters komen uit hun stil spel.

ZUSTER ALICE:

Ga maar even naar achter, dan neem ik het voor nu wel over!

Zuster Anna Kucht. Dan komt Bezoeker 3 vol in paniek opgerend.

ZUSTER ALICE:

Goedemiddag mevrouw, hoe kan ik u helpen?

Bezoeker 3:

Ik ben net aangereden! Ik wil me graag volledig laten scannen.
Gewoon om zeker te zijn.

ZUSTER ALICE:

Had u een afspraak?

Bezoeker 3:

Natuurlijk niet! Ik ben net aangereden. Hoe moest ik weten dat ik aangereden zou worden.

ZUSTER ALICE:

Mijn excuses, mevrouw, maar we zijn op dit moment helemaal vol gepland. En u bent niet in levensgevaar.

Bezoeker 3: (heel boos)

Wat niet in levensgevaar! Ben je helemaal gek geworden! Dit is een schande! Wat is dit voor een ziekenhuis! Ik ga een hele boze klacht schrijven naar het www.klacht@hetboeitmeniet.nl. Als je dat maar weet!

Ondertussen glippen Sandra, Kimmy en Petra naar binnen.

ZUSTER ALICE:

Anna! Help!

Anna komt op en gaat meteen op de bezoeker in. Langzaam lopen ze op deze manier naar achteren en af.

ZUSTER ANNA:

Wie denk je wel niet dat je bent! Ik weet zeker dat de computer nee zou zeggen! Uw haar ziet er trouwens echt niet uit! Als u niet oppast bel ik de beveiliging! Of wacht de beveiliging kan gaan vliegen! Ik werk u zelf wel naar buiten!

Bezoeker 3:

Ik ben gewoon aangereden en jullie weigeren mij hulp te bieden! Wat is dit!? Amerika! Jullie met jullie avondschool studie van niks! Denken dat jullie mij kunnen vertellen wat ik nodig heb! Schandalig!

Zuster Alice staat nu nog alleen achter de balie.

ZUSTER ALICE:

Waarom krijg ik altijd de moeilijke patiënten?

Nu gaat zuster Alice ook af. Licht uit.

Scene 12: Oude vriendschap

We zijn in het ziekenhuis. We zien dokter Snor aan een tafel zitten, hij is papierwerk aan het doen. Sandra, Petra en Kimmy komen opgerend.

SANDRA:

Dokter Snor!

Dokter Snor schrikt op van zijn papierwerk, staat op en reageert direct.

DOKTER SNOR:

Sandra! Wat doe jij hier!? Waarom ben je uit bed!?

SANDRA:

Sorry dokter Snor, Maar we moesten het uitproberen.

DOKTER SNOR:

Wat moest je uit proberen!?

PETRA:

Curar!

KIMMY: (ssst eerst)

Stil Petra, hij heeft nog niks beloofd.

DOKTER SNOR:

Beloven!? Waar hebben jullie het in vredesnaam over!?

KIMMY:

Dokter Peter Lammens eerst moet u beloven om niks tegen wie dan ook te zeggen over wat we u nu gaan vertellen.

DOKTER SNOR:

Kimmy was het toch?

Kimmy knikt.

DOKTER SNOR:

Luister als dokter moet ik alle informatie van patiënten geheimhouden. Tenzij het gevaarlijk is voor hunzelf of anderen. Snappen jullie dat kinderen?

De kinderen knikken.

DOKTER SNOR:

Oké, onder die voorwaarden beloof ik dat wat jullie mij nu gaan vertellen geheim zal houden.

SANDRA:

Dank u wel dokter, een paar weken gelden vonden we in het bos een hut. En deze hut woon een wezentje we hebben het Curar genoemd.

KIMMY:

Ben ik ben nog steeds voorstander voor: Kimtralis.

PETRA:

Echt niet!

DOKTER SNOR:

Kinderen laat Sandra nu alsjeblieft vertellen. Voor ik weet nog steeds niet waarom je uit bed bent.

SANDRA:

Nou, we kwamen erachter dat Curar magische krachten heeft om mensen, dieren en zelfs planten beter te maken. Dus toen hebben mij vrienden uit het ziekenhuis "ontvoerd" om me naar Curar te brengen en met beter te maken. Daarom ben ik uit bed en ben ik beter.

DOKTER SNOR:

Hmmm, je moet weten dat ik niet goed vind dat je weg bent gegaan er had iets goed fout kunnen gaan. Maar die Curar van jullie hoe ziet eruit?

KIMMY:

Curar is ongeveer zo groot, draagt een rode muts en heeft het gezicht van een egel. Maar het lichaam van een heel harig kind.

Dokter Snor valt in zijn stoel.

DOKTER SNOR:

Het kan toch niet?

PETRA:

Wat doet u raar dokter?

DOKTER SNOR:

Luister, kinderen toen ik heel jong was, liep ik met mijn ouders door het bos. Maar ik raakte verdwaald en viel, gelukkig vond een wezentje mij. Ik noemde hem Danou, omdat ik dacht die zichzelf zo voorstelde. Ik vond hem eerst eng, maar Danou hielp me. Later heb ik geprobeerd om Danou weer te vinden. Maar ik heb Danou nooit meer gezien.

SANDRA:

Dus u kent Curar!?

DOKTER SNOR:

Ik vraag me inderdaad af het dezelfde wezentje is.

SANDRA:

Maar dan komt u ons zeker helpen! Ziet u toen Curar mij gesneesde werd die zelf heel ziek.

KIMMY:

Correct! En wij weten niet hoe we hem beter moeten maken!

PETRA:

Kom dan gaan we nu!

DOKTER SNOR:

Niet zo snel jonge dame! Eerst wil ik Sandra controleren of ze daadwerkelijk beter is. Daarna ga ik eerst wat onderzoek doen naar Curar. Dit gaat best ingewikkeld worden.

Petra gat teleurgesteld op de grond zitten.

PETRA:

Oké dan, maar schiet wel op!

SANDRA:

Rustig aan zusje. Komt goed dokter ik ga met u mee. Ondanks dat ik er zeker van ben dat ik beter ben.

Sandra en dokter Snor gaan af. Petra en Kimmy blijven wachten tot het licht uit gaat. Daarna gaan hun ook af.

Scène 13: Vrienden

De dozen staan weer op het podium, Lina zit er op met Curar in haar armen. Dan komen Chloé, Liesbeth, Mike, Mirte en Floor op.

MIRTE:

Dus jullie willen ons zeggen dat er bosgeesten in dit bos zitten. En dat onze staf gelijk had.

CHLOÉ:

Ja, en als je ons niet gelooft: hier Curar.

Mirte en Floor schrikken eerst en geloven hun ogen even niet.

FLOOR:

Dus ons staflid had gelijk?

MIRTE:

Daar lijkt het wel op.

LINA:

Hebben ze beloofd dat ze niks vertellen aan een ander?

De twee scouts gaan meteen in saluut staan.

Mirte en FLOOR:

Wij beloven dat we alles geheim zullen houden.

LIESBETH:

Dat hebben ze buiten ook al gedaan.

CHLOÉ:

Ja ja, heel mooi allemaal maar kunnen we alsjeblieft nu kijken naar Curar!?

MIRTE:

We gaan aan de slag!

Mirte en Floor gaan naar Curar en onderzoeken het wezentje door en door.

CURAR:

Déa Oeagla (ik ben bang)

MIRTE:

Het is veel kouder dan een levend wezen hoort te zijn.

FLOOR:

Maar ik merk niks gebroken of iets aparts. Dit is een ziekte in zijn lichaam, wij kunnen niks doen helaas.

MIRTE:

Floor? Weet jij het volledige verhaal nog van onze staf over het boswezentje?

FLOOR:

Niet helemaal, maar wellicht heb ik het opgeschreven in mijn logboek.

Floor pakt haar logboek uit haar borstzakje en begint te bladeren. Op dat moment komen Sandra, Kimmy en Petra op met dokter Snor die een dokters tas draagt achter hen. Chloé, Liesbeth en Mike stellen zich meteen op als een muur voor Curar en de scouts.

CHLOÉ:

He he, daar zijn jullie eindelijk.

SANDRA:

Sorry de dokter wou zeker weten of ik echt beter was. En dat ben ik. De ziekte is volledig weg, bij mij tenminste.

MIKE:

Oh, dat is goed nieuws!

KIMMY:

Inderdaad, mag de dokter dan nu Curar zien.

CHLOÉ:

Niet voor dat u belooft, om dit geheim te houden.

KIMMY:

Dat heeft hij al in het ziekenhuis. Sterker zelfs hij kende Curar al.

DOKTER SNOR:

Dat ik nog niet met zekerheid zeggen. Als jullie mij niet bij Curar laten. Mag ik?

Chloé, Liesbeth en Mike kijken elkaar even aan knikken en maken plaats voor de dokter. De dokter gaat naast Mirte zitten.

CURAR:

Kajr! (vriend)

DOKTER SNOR:

Danou! Jij bent het echt wat goed om jou weer te zien! Blijf stil liggen terwijl ik je controleer.

Dokter Snor doet zijn tas open. En begint Curar te onderzoeken.

FLOOR:

Ah, ik heb het gevonden hier staat het verhaal:

"Vroeger had elk bos een geest die het bos beschermde. Ze nemen vele vormen en gedaanten aan. Deze geesten zijn altijd jong zolang het goed gaat met het bos. Ze houden het bos gezond door alles wat kapot is te maken en te helen. Zolang het in het bos is. Veel geesten zijn over de jaren heen verdwenen door bossen die zieker en zieker worden. Maar in

dit bos woont er nog steeds eentje en zolang wij het bos gezond houden kan die blijven leven."

MIRTE:

Ja, dat is het verhaal wat onze staf ons heeft verteld.

LIESBETH:

Maar het bos is gezond! Toch? Kimmy?

KIMMY:

Ik weet veel, maar ik kan niet zien of een bos gezond is of niet.

PETRA:

Maar de scouts wel.

MIRTE:

Het is een gezond bos, zeker sinds we die vieze rokende pestkoppen hebben weggejaagd.

DOKTER SNOR:

Het bos is niet het probleem. Danou...

De kinderen:

Curar!

DOKTER SNOR:

Mijn excuses, Curar heeft de ziekte van Sandra overgenomen. Daarom is die nu ook zo moe als jij was Sandra, bij mensen

weet ik wel wat ik moet doen. Maar zijn lichaam zit toch heel anders in elkaar dan bij ons mensen.

SANDRA:

Maar dokter er moet toch wel een manier zijn om Curar beter te maken!?

DOKTER SNOR: (al denkend)

Hmm, ik vraag me af.

Iedereen kijkt met verwachting naar dokter Snor. Het is even stil.

CHLOÉ: (geïrriteerd)

Nou! Wat vraagt u zich af!?

DOKTER SNOR:

Ohja natuurlijk, ik vroeg me af of een ritueel zou helpen. Zie Curar en Danou zijn worden uit de Keltische taal. De oude Kelten deden vroeger een ritueel om ziektes bij andere weg te halen. Wellicht dat bij Curar ook werkt.

LINA:

Dat is het proberen waard. Bij thuis doen we altijd rituelen en die werken ook bijna altijd.

DOKTER SNOR:

Prima, Jonge dame zou je Curar in het midden van de hut willen leggen. En dan gaan wij er met zijn alle in een cirkel omheen zitten.

Lina legt Curar in midden van het podium, daarna gaat iedereen er in een halve cirkel omheen zitten. Met dokter Snor in het midden.

DOKTER SNOR:

Dan nu iedereen pak de hand van je burens vast. En Sluit je ogen.

Iedereen doet zijn ogen dicht. Dokter Snor schraapt zijn keel.

DOKTER SNOR:

Geesten van oud! Geesten van nu! Hoor ons en Help ons! Maak onze vriend beter! En Verjaag alle ziekte!

Langzaam doet iedereen zijn ogen weer open. Lina stapt uit de cirkel. En gaat bij Curar kijken.

LINA:

Curar? Hoe voel je je?

CURAR:

De-as! (dood)

LINA:

Het heeft niet geholpen!

DOKTER SNOR:

Dan weet ik het ook niet.

LIESBETH:

Was dat wel een echt ritueel. Het klonk namelijk nog al "lame".

DOKTER SNOR:

Heel eerlijk meid. Ik heb geen idee.

LINA:

Ik heb nog nooit zo'n ritueel gedaan. Behalve het in een cirkel zitten en de handen vast houden.

SANDRA:

Wacht even! Doet Curar niet ook altijd een soort ritueel voor dat die iemand geneest?

KIMMY:

Ja dat klopt! En dat zegt altijd. Uhm.

LINA:

Suul, Suul, Suul la roen.
Suul gea sokarar aghus gea coen.
Suul gea dorasa akze englai om.
Stho gea toe mur-rom sloin.

MIKE:

Ja dat is het!

SANDRA:

*Oké! Iedereen pak elkaars handen weer vast en de ogen dicht.
Lina rent terug naar de cirkel en iedereen pakt weer de
handen vast en hun ogen dicht.*

SANDRA:

Oké! Nu allemaal samen!

Iedereen:

*Suul, Suul, Suul la roen.
Suul gea sokarer aghus gea coen.
Suul gea dorasa akze englai om.
Stho gea toe mur-rom sloin.*

♪ - 10 -Magisch muziekje

*De lichten dimmen langzaam, ondertussen valt iedereen op het
podium neer. De lichten gaan weer aan. En Curar staat
langzaam op tijdens de muziek. Als de muziek stopt staat
Curar weer.*

CURAR:

Dia BIV-AI-DON-AS! (Ik ben weer beter)

*Iedereen wordt wakker, ze kijken een beetje verbaasd om
zich heen.*

CURAR:

Dia Sho-all (ik ben gezond)

LINA:

Curar! Ben je weer beter?

CURAR:

Keer-deel! (vrienden)

SANDRA:

Yes! Het is gelukt!

CHLOÉ:

Was dat alles wat nodig was een ritueeltje?

LINA:

En onze liefde voor Curar anders had het ritueel nooit gewerkt.

DOKTER SNOR:

Kinderen! Jullie mogen trots op jezelf zijn, ook jullie scouts hebben hulp geboden. Ik weet zeker dat dit een hele goeie vriendengroep blijft.

CURAR:

Tea-guh-lach! (Familie)

SANDRA:

Ik denk dat we het allemaal eens zijn met Curar! Lang leven onze vriendschap!

Onder luid gejuich en plezier geeft iedereen Curar een knuffel. En de muziek van "vrienden met een monster start"

♪ - 11 - Vrienden met een monster

Boem, boem, boem, boem

Heb ze gister voor het
eerst ontmoet

Boem, boem, boem, boem

Beetje spannend, maar ze
zijn best cute

Al die monsters, in m'n
kamer

Met z'n allen, lekker
stampen

Boem, boem, boem

Wat zullen ze vannacht
gaan doen

Als ik naar m'n bed toe ga

Hoop ik dat ze daar weer
staan

Ze komen overal vandaan

Ik ben vrienden, vrienden
met de monsters

Kijk ze vliegen af en aan

En ze kruipen door het
raam

Ze komen overal vandaan

Ik ben vrienden, vrienden
met de monsters

Boem, boem, boem, boem

De kasten trillen op de
vloer

Boem, boem, boem, boem

Ze komen naar m'n kamer
toe

Ik spring m'n bed uit, doe
het licht aan

Ben er klaar voor, want
daar zijn ze

Boem, boem, boem

Wat zullen we vannacht
gaan doen

Als ik naar m'n bed toe ga

Hoop ik dat ze daar weer
staan

Ze komen overal vandaan

Ik ben vrienden, vrienden
met de monsters

Kijk ze vliegen af en aan
En ze kruipen door het
raam

Ze komen overal vandaan
Ik ben vrienden, vrienden
met de monsters

Dans, zing, spring, met de,
met de monsters
Dans, zing, spring, met de,
met de monsters

Lekker chillen, lekker gillen
met de monsters
Lekker chillen, lekker gillen
met de monsters
Lekker chillen, lekker gillen
met de monsters
Ik ben vrienden met de
monsters

Lekker chillen, lekker gillen
met de monsters

Lekker chillen, lekker gillen
met de monsters

Lekker chillen, lekker gillen
met de monsters

Vrienden met de monsters

Als ik naar m'n bed toe ga
Hoop ik dat ze daar weer
staan

Ze komen overal vandaan
Ik ben vrienden, vrienden
met de monsters

Kijk ze vliegen af en aan
En ze kruipen door het
raam

Ze komen overal vandaan

Ik ben vrienden, vrienden
met de monsters

Dans, zing, spring, met de,
met de monsters

Dans, zing, spring, met de,
met de monsters

Tijdens het nummer is er een choreo. Aan het einde van het
nummer gaat iedereen vooraan staan en maken ze een buiging.